

เรื่อง การบริหารงานวิจัย

โดย ดร.วุฒิวัฒน์ คงรัตนประเสริฐ

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา

.....

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ตาม พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ภายใต้วิสัยทัศน์ที่ว่า “สถาบันวิจัยและพัฒนา มุ่งมั่น สนับสนุน ส่งเสริม และสร้างเครือข่ายการวิจัย” เนื่องจากในช่วงเริ่มต้นของการก่อตั้งสถาบัน ปรากฏว่าจำนวนนักวิจัย โครงการวิจัย ตลอดจนงบประมาณการทววิจัยของมหาวิทยาลัยมีจำนวนน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยในกลุ่มเดียวกัน พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และมาตรการในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๘ – ๒๕๕๑ จึงเน้นไปที่การเพิ่มจำนวนนักวิจัย และโครงการวิจัย โดยการให้ความรู้ด้านต่างๆ แก่นักวิจัย รวมถึงการเชื่อมโยงสู่เครือข่ายภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อเพิ่มเงินทุนวิจัยให้เพิ่มขึ้น สถานภาพด้านงานวิจัยของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันมีจำนวนนักวิจัยเพิ่มขึ้น ทำให้โครงการวิจัยเพิ่มขึ้นตาม สถาบันวิจัยและพัฒนาเห็นว่ามหาวิทยาลัยควรปรับเปลี่ยนทิศทางการพัฒนางานวิจัยโดยควรมุ่งเน้นงานวิจัยประยุกต์เพื่อนำไปสู่การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจตอบสนองการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ รวมถึงการนำผลงานวิจัยไปใช้ในเชิงพาณิชย์ การบริการวิชาการแก่สังคมในด้านต่างๆ ทั้งนี้สถาบันวิจัยยังคงส่งเสริมงานวิจัยพื้นฐานเพื่อเป็นตัวเชื่อมโยงงานวิจัยประยุกต์เข้าสู่หลักการขั้นสูงและเป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยได้

ซึ่งปัจจุบันนี้บุคคลในวงการต่าง ๆ ได้ให้ความสนใจการวิจัยมากขึ้น ทั้งนี้เพราะได้เล็งเห็นประโยชน์ของการวิจัยที่มีต่อมวลมนุษยชนนั่นเอง แต่ประโยชน์ของการวิจัยจะมีมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับข้อมูลและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความเชื่อถือและถูกต้องมากน้อยเพียงใด ถ้าข้อมูลเป็นเท็จผลการวิจัยที่ได้แทนที่จะเป็นประโยชน์จะกลับกลายเป็นโทษต่อผู้นำผลการวิจัยนั้นไปใช้ ดังนั้นการวิจัยจะมีประโยชน์อย่างแท้จริงหรือไม่ย่อมขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบของนักวิจัย ตลอดจนความร่วมมือของผู้ให้ข้อมูลด้วย โดยทั่วไปแล้วอาจกล่าวได้ว่า การวิจัยมีประโยชน์ดังต่อไปนี้

๑. การวิจัยช่วยให้เกิดวิทยาการใหม่ ๆ เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้นทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ
๒. การวิจัยสามารถใช้แก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องและยุติธรรม
๓. การวิจัยจะช่วยให้เข้าใจปรากฏการณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ดีขึ้น และสามารถใช้นำมาพยากรณ์ปรากฏการณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพมากกว่าการคาดคะเนแบบสามัญสำนึก
๔. การวิจัยสามารถช่วยในการกำหนดนโยบาย การวางแผนงาน การตัดสินใจปัญหาหรือการวินิจฉัยสั่งการของผู้บริหารให้เป็นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
๕. การวิจัยสามารถตอบคำถามที่ยังคลุมเครือให้กระจ่างชัดยิ่งขึ้น
๖. การวิจัยจะช่วยกระตุ้นความสนใจของนักวิชาการ ให้มีการใช้ผลการวิจัยและทำงานค้นคว้าวิจัยต่อไป
๗. การวิจัยจะทำให้ทราบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ซึ่งนำมาใช้เป็นประโยชน์เพื่อการปรับปรุงหรือพัฒนาบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

๘. การวิจัยทำให้มีผลงานวิจัยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ทราบข้อเท็จจริงได้กว้างขวางและแจ่มชัดยิ่งขึ้น
๙. การวิจัยจะช่วยกระตุ้นบุคคลให้มีเหตุผล รู้จักคิด และค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ
๑๐. การวิจัยช่วยให้มีเครื่องมือและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ทันสมัยเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ซึ่งอำนวยความสะดวกสบายให้แก่มนุษย์เป็นอย่างมาก

เรื่อง การบริหารงานฝึกอบรม

โดย นางนพรัตน์ ภัยวิมุตติ

รองผู้อำนวยการฝ่ายฝึกอบรม สถาบันวิจัยและพัฒนา

.....

สถานภาพด้านการบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัย ปัจจุบันมีการบริการวิชาการแก่สังคม ประกอบด้วย (๑) การบริการวิชาชีพพื้นฐาน (๒) การบริการวิชาชีพให้กับภาคอุตสาหกรรม และ (๓) การบริการวิชาชีพ เพื่อสร้างผู้ประกอบการ และในปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๕ มหาวิทยาลัยมุ่งเน้นในการใช้ความรู้และประสบการณ์จากการ บริการวิชาการมาใช้ในการเรียนการสอน การนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการมาใช้ในการวิจัย เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการบริการวิชาการมาใช้ปรับปรุงในการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์ ต่อกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาในรายวิชานั้น ๆ นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการบริการวิชาการสู่ กระบวนการวิจัยและพัฒนาเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน/ต่อส่วนรวม/ต่อวงการศึกษาได้

การพัฒนาบุคลากรด้วยการจัดโครงการฝึกอบรมนั้นจะส่งผล และเอื้ออำนวยประโยชน์ให้กับองค์กร หรือหน่วยงานได้เพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถและทัศนคติที่มีต่องานของบุคลากรผู้รับผิดชอบจัดการ ฝึกอบรมเป็นสำคัญ หากจะให้ได้ผล ปฏิบัติงานด้านการบริหารงานฝึกอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกเหนือไปจาก จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกระบวนการ ฝึกอบรม และหลักการบริหารงานฝึกอบรมแต่ละขั้นตอนแล้ว ผู้รับผิดชอบงานฝึกอบรมควรจะต้องมีความรู้พื้นฐานทางสังคมศาสตร์ และ พฤติกรรมศาสตร์แขนงต่างๆ อย่าง กว้างขวาง เช่น สังคมวิทยา จิตวิทยา และศาสตร์การจัดการ ซึ่งจะช่วยให้เอื้ออำนวยให้สามารถ กำหนดหลักสูตร และ โครงการฝึกอบรมได้ง่ายขึ้น มีความรู้เกี่ยวกับหลักการบริหารบุคคลและการพัฒนาบุคคลด้วยวิธีการอื่นๆ นอกเหนือไปจากการฝึกอบรม มีความเข้าใจถึงหลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ เพื่อให้สามารถปฏิบัติต่อผู้เข้าอบรมได้อย่าง เหมาะสม ตลอดจน เข้าใจถึงหลักการวิจัยทางสังคมศาสตร์อยู่บ้างพอที่จะสามารถทำการสำรวจ เพื่อรวบรวมและ วิเคราะห์ข้อมูลที่จำเป็น ในการบริหารงาน ฝึกอบรมได้ นอกจากนั้น ผู้ดำเนินการฝึกอบรมยังจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการสื่อสาร ทั้งด้านการเขียนและการพูดในที่ชุมนุมชน ตลอดจนมีมนุษยสัมพันธ์เพื่อให้สามารถ ติดต่อสื่อสารกับกลุ่มผู้เข้าอบรม และประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วย

นอกจากการมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวข้างต้นนี้แล้ว ทัศนคติของผู้รับผิดชอบงานฝึกอบรม ยังเป็นสิ่งสำคัญที่มีผล กระทบต่อการดำเนินงานฝึกอบรมอีกด้วย กล่าวคือ ผู้รับผิดชอบงานฝึกอบรมเองจะต้องเป็นผู้ที่ เห็น ความสำคัญของการฝึกอบรม ต่อการพัฒนาบุคลากร มีความเห็นสอดคล้องกับหลักการและแนวคิดต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม รวมทั้งควรจะต้องมีความเชื่อว่า การฝึกอบรมนั้นเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการพัฒนา บุคลากร และนำไปสู่การปรับปรุงการบริหารได้ ทัศนคติเช่นนี้จะเกิดขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อเขามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักการบริหารงานฝึกอบรม ตลอดจนเรื่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นแนวคิดพื้นฐานที่เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม ควรรู้ดังกล่าวไว้ข้างต้น นั้นเอง ดังนั้น เพื่อปูพื้นฐานให้แก่ผู้ปฏิบัติงานด้านการฝึกอบรม จึงจะขอเริ่มต้นคู่มือการจัดโครงการฝึกอบรม เพื่อพัฒนา บุคลากรด้วยการกล่าวถึงแนวคิดและหลักการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมและการพัฒนาบุคลากรเสียก่อน

ภาพกิจกรรม

